

Let izhaja vsaki dan zjutraj razen ponedeljka. Naročnina: za 1 mesec L. 8, 3 mesece L. 22, pol leta L. 38, celo leto L. 75, v iznosnost mesečno L. 650 več. — Posamezne številke 30 st. — Oglasi na 1. in 2. strani v širini 1 kolone (58 mm): za trgovske in obrtne oglase L. 1, za ostanke, zabavne, poslane, vabila L. 150, oglase denarnih skladov L. 2. — Oglasi na prvi strani L. 2.

EDINOST

Uredništvo in upravnništvo: Trst, ulica S. Francesco d'Assisi 20. Telefon 11-57. Dopolni naj se pošiljajo izključno uredništvu, oglaševalcem, tiskarjem in denar na upravnništvo. Rokopisi se ne vračajo. Neprilagodna pisma se ne sprejemajo. — Last, založba in tisk: Tiskarna "Edinost". Poduredništvo v Gorici: ulica Giose Carducci 17, L. n. — Telefon 11. 327. Glavni in odgovorni urednik: prof. Filip Parla.

Dekleta v moki

O miši in moki smo že slišali in brali. Saj je že v izreku. Komu, ki zaspano gleda, rečejo: «Gleda kakor miš iz moke». O dekletih v moki pa še nismo slišali. In vendar je resnica. Naša mestna in nekatera podeželska dekleta danes neizmerno hrepenijo po tem, da bi gledala iz moke ko miš.

O tem sem hotel že pisati. Prehiteli so me najmanj trije daljši in več krajših dopisnikov. Pa nič ne de. O tem lahko pišemo vsak dan, vprašanje bo vsak dan bolj aktualno. Saj se je mnogo pisalo tudi o plesu, a ponekod plešejo dalje kakor za stavo. Vsak pove misel na svoj način in kaj pametnega doda. Dobro je tudi, da se oglašuje več ljudi, sicer bodo mislili naša dekleta, da je bil le kak star očanec, ki je prijel za pero in malo pogodrnjal.

Dve stvari sta, ki se z razvadami «luksusa» uvajajo iz mesta na deželo. S pudrom, barvili, mažami, s svilinimi oblekami in drugimi spakami gre obilo denarja v pravo ničo. To je eno. Drugo pa je, da naša podeželska dekleta niso s tem nič lepša, ampak grša.

«O, to pa že ni res!» bo protestirala ta in ona podeželska lepota.

Seveda, po vaši pameti to ni res. Počakajte, da vam povem. Ali poznate opice? Če jih ne poznate, se gotovo slišale praviti o njih. Doma so v Afriki in se obnašajo prav po — opičje. Opica namreč vse posnema. Vidi svojega gospodarja, da kadi, tudi ona mora prižgati cigaro. Natakne si celo očala na nos in vzame časnik v kremplje, toda radi tega še ne zna brati.

No, pride kmetoska dekle v mesto in služi pri gospodi. Kajpada, tam vidi gospe in gospodice, ki si pudrajo obraz z dišečo moko, usta in lica si polbarvajo z rdečo, obrvi pa s črno barvo. Tudi nohte si namažejo in jih drgnejo pol ure. Slednjič si obujejo še čevljičke, ki so tako ozki, da vidijo zvezde radi bolečin v prstih in zašume na ulico.

Seveda, to je vabljivo. Zdravo dekle, ki pride z dežele, ni toliko samostojno, da bi se pogosto ne sramovala svoje prirodne lepote, ki jo ima od Boga, misli si, da mora popraviti lica z bledoto, usta z rdečico, dišav je treba in negovanja nohtov, ozkih čevljičkov in svilene obleke, ki jo obleče samo parkrat za ples. Kadar gre domov, se posebno rada pokaže taka, saj to je edina prilika, da vidijo ljudje, kaj je postalo iz nje.

Zdajci pa jo obkrožijo tovarišice. Ogledajo si jo od nog do glave, vsaka od svoje strani. Vse na nji je novo, vse na nji je zanimivo in zavidljivo vredno. Na stotine malih vzrokov je, ki zapeljejo naša dekleta, da pričnejo po opičje posnemati iz mesta prinesene razvade. Tako se kmalu zgodi, da imamo polno vas svilenih oblek, polne hiše dekliskih, iz moke gledajočih obrazov, barvanih ustnic in kar je še podobnih reči.

Priznati moramo, da ni povsod tako. In prav je, da ni povsod tako, tudi upamo, da povsod tako ne bo. Saj se niso vsa dekleta izgubila zmisla za prirodno, nepokvarjeno lepoto. Vendar moramo z žalostjo doznati, da plevel razvade rad raste in bo, če ga ne bomo izruvali, bohotno prerastel vso njivo. Tako vsaj kaže. Žalostno je, da so nekatera naša dekleta izgubila čut za lepoto in se sramujejo naravne zagorelosti, ki prihaja od solca in od dela, se sramujejo rdečih lic, ki prihajajo od zdravja, in bi rade postale blede in izlizane mestne gosposi. Če ima katera že tako do dna pokvarjen okus, se ne moremo pripraviti na njo. Trdila bo svoje in delala svoje, naša beseda pa se lahko prime tistih, ki še niso tako daleč, da bi ne mogla nazaj.

Priznajmo si, da mnogo pripomorejo k širjenju te mode tudi domači fantje. Če se raje sukajo okrog polizanih gosposi, ki z njimi govorijo, si mislijo, če ostala dekleta, da morajo biti taka, da bodo fantom ugajala. Če bi fantje prezirali take mestne spake, ki zaidejo na vas, bi bilo v tem oziru kmalu drugače. Dekleta bodo, videč,

da jih fantje take nočejo, kaj kmalu ubrala drugo pot. Sploh pa si težko mislim duševno zdravega kmetoskega fanta, ki bi resno mislil na tako z mestnim kičem obledelno in z barvami pomazano dekle, ki zna sicer «pucati» lica in nohte, a ne bo znala poribati sobe in oprati plenice.

Na tem mestu naj se v tolažbo našim dekletom dotaknem še dejstva, da tudi mestne gosposične ne smatramo radi pudranja in barvanja za lepše. Tudi one bi bile mnogo lepše, če bi bile naravne. In bolje bi bilo, če bi znala posvetiti proste ure kakemu koristnemu delu kot pa kvarjenju svojega obraza in telesa.

Dežela rada posnema. Če pravimo, da prihaja iz mesta slab zgled na deželo, bi morali skrbeti, da bi prihajal tudi dober zgled. Zaman je, če pišemo mnogo o tem, a si mislijo podeželska dekleta: mestni gosposi pijejo, mestne gosposične pa niso nič boljše. To je res! Če obsojamo razvado na deželi, moramo obsojati razvado tudi v mestu, ki je kvarna v denarnem in lepotnem oziru prav tako kot na deželi. Ne obsojamo stvari samo radi tega, ker se, kot nekateri pravijo, «ne tiče», da bi se kmetoska dekleta tako nosila kot gosposične, ampak zato, ker so take razvade kvarne in potratne tako za mesto kakor za deželo.

V teh besedah smo se sicer dotaknili samo ene strani vprašanja. Nič manj važno ni tudi vprašanje potratnosti v tem oziru. Pomisliti moramo, koliko denarja gre za te stvari. Ne zdi se sicer mnogo, a «kamen do kamna palača, zrno do zrno pogača». Če bi danes imel vse tisti denar, kar ga na deželi izdajo za «lepotila», bi lahko napravil velikanske dvigalne priprave za dviganje vode iz Soče, s katero bi lahko namakal polja od Solkana do Mirna in bi se ne bilo treba bati suše. In tako zapravljjanje se godi v časih, ko splošno tožimo, da ni denarja. Po vrhu vsega je to tudi socialen greh. Za luksuz bi smeli izdajati denar le tedaj, kadar bi bili prepričani, da imajo vsi ljudje potreben kruh in streho nad glavo. Za luksuz, ki je škodljiv zdravju in naravni lepoti, pa niti takrat ne.

Tako, dekleta! Če hočete, da postanete čez leta blede gosposične, ki bodo izdale zadnjo lirico, da izgine zadnja sled naravne lepote, le skočite v moko, pofarbijte se čez nos in ušesa, pripičite si nohte in jih izgladite, da boste imele na vsakem po eno zrcalo. Če pa hočete postati dobre žene, pridne gosposi, matere bodočega rodu, pustite neumne razvade raznih degenerancev, ki so zapisani smrti, in hvalite Boga za svojo naravno lepoto, ki je najboljša, najtrajnejša in najplemenitejša. Bog varuj, da bi hoteli s tem reči, da ne smete biti čedno opravljene, v vsakem oziru prikupne. Mislimo pa, da je toliko zdravega čuta v vas, da boste znale same dobiti mejo med dobrim in slabim, med naravnim in spačenim. F. B.

Sklenitev prijateljske in arbitražne pogodbe med Italijo in Abesinijo

RIM, 4. Dne 2. avgusta je bila v Addis Abebi podpisana prijateljska in arbitražna pogodba med Italijo in Abesinijo. Pogodba sta podpisala Ras Tafari, abesinski regent in prestolonaslednik, ter kr. polnomočni minister Cora. Pogodbi je priključena konvencija glede ustvaritve abesinske proste cone v Asabu (Eritreja) in glede zgraditve ceste iz abesinskega ozemlja do omenjenega italijanskega pristanišča v Eritreji.

Povodom sklenitve pogodbe sta si Ras Tafari in comm. Cora izmenjala v monarhovi palači napitnice, v katerih sta poveljevala prijateljske odnose, ki vladajo med obema državama, ter se zavzemala za večji razmah trgovinskih odnosov.

Trdvoratnost francoskih komunistov

PARIZ, 4. Tukajšnji list «Humanité» napoveduje, da se bo vršila kljub vladni prepovedi v Ivryu napovedana komunistična protivoina demonstracija.

Izjave generala Nobileja

o uspehih polarne ekspedicije

RIM, 4. Nekemu uredniku lista «Brillante» je general Nobile podal daljše izjave o tečajni ekspediciji, naglašujoč pred vsem znanstvene uspehe, ki jih je dosegla. General je upravičeno omenil, da je mogoče prav soditi italijansko ekspedicijo le tedaj, če se pogleda v zgodovino drugih velikih zračnih ekspedicij, ki so se bile odpravile v arktične kraje od Andreeja dalje, nesrečnega raziskovalca, ki je upel, da bo v navadnem balonu preletel Severni tečaj. Nobena izmed dosedanjih ekspedicij ni mogla doseči vseh onih znanstvenih ciljev, katere si je bila postavila. Italijanska ekspedicija pa je to vsaj deloma dosegla, kljub nesreči, ki jo je bila zadela.

Polet «Italije» pomeni že sam po sebi vztrajnostni rekord za polet nad tečajnimi kraji. Zrakoplov je plul nad ledenimi pustinjami dva krat toliko ur kakor «Norge», preletel pa je skoro tri krat tako dolgo pot kakor Wilkins v svojih tečajnih poletih, namreč skoro 9000 km.

«Izjaviti moram», je naglasil general Nobile, «da je bila ekspedicija organizirana v zgolj znanstvene svrhe in da sem jo skozi dolge mesece potrpežljivo pripravil s sodelovanjem in pomočjo velikih inozemskih učenjakov in izvedencev v polarnih vprašanjih. Bil sem v stikih s Švedi, Norvežani in z Nemci; imel sem več razgovorov z Nansenom in s specialisti na berlinski univerzi. Podrobna in vestna znanstvena priprava me danes upravičuje, da lahko z vso resnostjo rečem: če bi nam bila nesreča prizanesla, bi uspehi, katere bi bila dosegla ekspedicija, odmevali po vsem svetu».

General je naglašal, da se je zrakoplov «Italija» do zadnjega prav dobro izkazal. Več ko dve uri se je boril proti viharjem in prestal težke preizkušnje.

Nobile je nadalje izjavil, da ga je srečen slučaj prinesel 24. maja nad Severni tečaj. Ni pa res, kar so nekateri trdili, da je na vsak način hotel biti z «Italijo» nad Severnim tečajem na dan obletnice vstopa Italije v vojno. Poleti so se morali izvršiti v aprilu in maju. Tega prepričanja sta bila tudi profesorja Behounek in Malmgren. Tudi ni res, da je bila ekspedicija improvizirana. Prvi krat je general Nobile mislil nanjo v maju 1926 in se je potem marljivo pripravil nanjo.

Natelnik vlade dal navodila

za nadaljnja iskanja ponesrečencev na ledeni pustini

RIM, 3. Natelnik vlade je včeraj sprejel državna podtajnika adm. Sirianija in on. Balba, s katerima se je dolgo razgovarjal.

Kakor poročajo listi, je adm. Sirianij dobil navodila za nadaljnja iskanja ponesrečencev «Italije», ki jih je ovoj zrakoplova zanesel na ledeno pustnjo. Adm. Sirianij je dobil navodila sporočiti takoj poveljniku Romagnu, ki poveljuje na ladji «Città di Milano».

Kakor poročajo iz Milana, je odbor prve italijanske zračne ekspedicije za pomoč ponesrečencem zrakoplova «Italia» poveljnik kitarju Adolfu Wildeju nalogo, da izdela vzorec za svetlinje, ki se bodo razdelile posadkam italijanskih in inozemskih letal, katere so sodelovala pri iskanju in reševanju ponesrečencev.

«Città di Milano» na poti proti Svalbardom

TROMSOE, 4. Danes opoldne je odplula ladja «Città di Milano» proti Svalbardskim otokom. Na ladji se nahajata tudi dve italijanski letali, ki sta pred dnevi prispeli v Tromsoe. Ladja «Braganza» bo v kratkem, ko se bodo pričela raziskovanja na zapadu Svalbardskih otokov, odplula do otoka Foyna, kjer se bo usidrala in služila kot opora letalom, ki bodo iskala skupino, ki je ostala pri zrakoplovu.

Iskanje Amundsena in Guilhauda

se nadaljuje

PARIZ, 4. Mornariško ministrstvo je naznanilo, da se iskanje letalca Guilhauda, polarnega raziskovalca Amundsena in njegovih tovarišev sistematično nadaljuje. Francoske ladje in letala bodo iskala še nadalje vse dotlej, dokler jim njihovega prodiranja na vse strani ne bodo zabranile neugodne vremenske prilike.

Križarke «Strasbourg», ki razpolaga z dvema letali, «St. Quintin» in «Roosevelt» preiskujejo Barentsovo morje južno Svalbardskih otokov in dalje proti zapadu.

Ustanovitev stalnega odbora

za mednarodna delovna vprašanja

RIM, 4. Pri ministrstvu za zunanje zadeve se je ustanovil stalen odbor za urejanje mednarodnih delovnih vprašanj. Odbor predseduje zunanji minister ali pa njegov zastopnik, tvorijo ga pa: a) državni podtajniki ministrstev za zunanje zadeve, za nacionalno gospodarstvo in za korporacije; b) zastopnik vlade pri upravi mednarodnega delovnega urada; c) načelnik oddelka za Družbo narodov pri ministrstvu za zunanje zadeve; d) glavni ravnatelj za delo pri ministrstvu za nacionalno gospodarstvo; e) glavni ravnatelj za upravnike posle pri ministrstvu za korporacije in v gotovih slučajih iz prometnega ministrstva glavni ravnatelj za trgovinsko mornarico.

Odbor bo proučeval vsa mednarodna delovna vprašanja; izrekal bo svoje mnenje glede vprašanj, ki spadajo v delokrog mednarodne delovne organizacije, pred vsem glede konvencije, ki jih ta organizacija predlaga, in podobno.

Prve vesti o poljskem letalu

ki je odletelo iz Pariza preko Atlantskega oceana

PARIZ, 4. Letalo «Maršal Piłsudski», s katerim sta odletela včeraj zjutraj z letališča v Le Bourgetu pri Parizu, je tekot jutranj h ur prispelo nad ocean, še tekot popoldneva bi bilo moralo dospeti do Azorskih otokov, a ga ni bilo. Letalo je brez radioaparata in so spričo tega z njim onemogočeni vsi brezžični stiki.

Na letalu je bilo 6250 litrov bencina, kar bi zadostovalo za 7800 km dolgo pot. Motor letala proizvaja 650 konjskih sil. Letalo se more v najboljšem slučaju vzdržati v zraku 48 ur.

Ker z letalom ni brezžičnih zvez in ker rabi do New Yorka okrog 40 ur, bi moralo nocoj okrog 22. ure pristati na newyorškem letališču. Vendar pa je čudno, da se letalo ni opazilo s kakšnega parnika sredi oceana, odkoder bi potem gotovo prišla kaka vest o poteku tega poleta.

V prvih polnodanskih urah je prispelo z N. zemlje sporočilo, da tam še niso prejeli nikake vesti o obeh poljskih letalcih.

LONDON, 4. Popoldanski listi so prinesli naslednje radiobrojavne vesti z angleškega parnika «Amakura»: «Ko smo se davi ob peti uri nahajali na 46° 20' severne širine in 20° 4' zapadne dolžine, smo opazili letalo, ki je sicer prihajalo od zapada. Nad parnikom se je obrnilo proti severu in kmalu izginilo za obzorjem. Letalo je v višini kakih 500 metrov z veliko brzino».

NEW YORK, 4. Iz poročil ladij «Amazura» in «Aztec» sledi, da sta se poljska letalca obrnila nazaj proti Evropi. Morda so se jima pokvarili kompas in sta se letalca spričo tega izgubila. Ob ameriški obali je ozračje megleno in piha lahen veter.

Jugoslovanski kralj na planinah

SARAJEVO, 4. Javljajo iz Han Pijeska, da se je davi kralj vrnil v Han Pijesak. Preteklo noč je prebil v šotoru na Jabučki planini. Včeraj popoldne se je kralj odpeljal do Plevja in si ogledal Bijelo polje in Sagulice. Prebivalstvo, ki je kralja spoznalo, mu je povsod prirejalo priščne ovacije.

Požar v smodnišnici

v bližini Spezije

SPEZIA, 4. Iz še ne pojasnenih vzrokov je sinoči ob 21.30 izbruhnil požar v smodnišnici pri Panigagliji, ki je last kr. mornarice. Požar, ki je bil viden iz mesta, in pokanje nekaterih eksplozivnih granat sta povzročila nekakšen alarm med prebivalstvom Spezije in vasi, katere leže ob zalivu. Radi takojšnje intervencije oblasti in gasilcev kr. mornarice se je pa posrečilo, omejiti požar na dve sami lopi, ki sta bili demolirani.

Ob 1.30 zjutraj je bil požar pogasjen. Trije gasilci kr. mornarice so bili ranjeni, vendar pa je samo eden zadobil težko poškodbo. (Stefani).

Nižanje plač prepovedano

Okrožnici načelnika vlade in on. Turatija

RIM, 4. Vlada in vodstvo fašistovske stranke sta razposlala te dni vsem prefektom kraljevine oziroma pokrajinskim zveznim tajnikom navodila, glasom katerih je sleherno nadaljnje nižanje plač prepovedano. Tako določata okrožnici načelnika vlade ter tajnika fašistovske stranke on. Turatija.

Kakšna bo letina v II. II.

glasom statističnih podatkov?

RIM, 4. Danes je bil objavljen buletin za poljedelsko in gozdno statistiko, kateri vsebuje razne podatke o letošnji letini. Zitni pridelek bo — glasom teh podatkov — znašal 64 milijonov kvintalov, kakor je napovedal tudi minister za nacionalno gospodarstvo. Pridelek rži se ceni na 1.663.800 q, ječmena 2.448.600 q, pridelek ovsa pa na 6.921.200 q.

Ameriški visokošolci na posetu v Rimu

RIM, 4. Tiskovni urad fašistovske stranke sporoča, da je on. Turati sprejel danes v palači «Vidoni» skupino visokošolcev, ki so prišli v Italijo na poučno potovanje, organizirano od fašistovskih univerzitetnih skupin. Gostje, katere vodi g. Miller, predsednik ameriške nacionalne visokošolske zveze, so člani delegacije, ki se bo udeležila X. kongresa mednarodne dijaške zveze v Parizu.

Novi predsednik zaveza za hiše državnih nameštencev

RIM, 4. Finančni minister Mosconi je ustoličil danes v svojem kabinetu novega predsednika nacionalnega zavoda za hiše državnih nameštencev prince Boncompagni-ja-Ludovisi. Novi predsednik je poslal on. Mussoliniju vdanostno brzojavko.

Italija in angleško-francoski dogovor

PARIZ, 4. «Echo de Paris» piše, da Italija ne bo pristala brez pogajanj na angleško-francoski pomorski dogovor, ker hoče ohraniti popolno svobodo glede rabe podmornikov v Sredozemskem morju.

Viglieri v Rimu

RIM, 4. Včeraj popoldne je prispel iz Genove v hidroplanu poveljnik Viglieri, ki je danes poročal državnemu podtajniku v ministrstvu za vojno mornarico o življenju pri «Rdečem šotoru».

Venezelos navdušeno sprejet

ob prihodu v Epir

PREVEZA, 4. Epir je sprejel Venezelos z velikim navdušenjem. Venezelos je zbrani množici govoril o programu vlade, naglašujoč potrebo po močni vladni večini, ki naj nadaljuje delo politične in finančne državne obnove.

Posebnu mestnemu odposlanstvu je Venezelos ponovno zatrdil, da si bo njegova vlada — v kolikor se tiče zunanje politike — vedno prizadevala ohraniti mir ter gojiti dobre prijateljske odnose s sosednimi državami. «Prizadevam si», je naglasil ministrski predsednik, «da bomo dobro živeli v državi, kakršna je sedaj, zakaj njene meje so kljub poslednjim porazom dovolj široke, da lahko v njih žive vsi Grki, če jih bo le družilo mirno in plodonosno delo».

RYA je originalno mazilo **RYA** ki odpravi radikalno **KURJA OČESA** Dobiva se v vseh lekarnah, po nižani ceni L. 3.— FARMACIA SPONZA Via Tor S. Piero 10, Trieste

Zakon o državljanstvu

sprejet na včerajšnji seji jugoslovenske narodne skupščine

BEOGRAD, 4. Današnja seja narodne skupščine je potekla mirno. Na dnevnem redu je bila najprej obožba proti bivšemu prosvetnemu ministru dr. Periću — včeraj smo pomotoma beležili, da se je zadevna razprava že zaključila in da je skupščina zavrnila obožbo. Sicer pa ni danes nihče posegel v razpravo o tej obožbi in je bila na ta način zadeva prav kmalu rešena. Proti obožbi je glasovalo 150 poslancev, zanjo 7, trije poslanci pa so oddali prazne glasovnice.

Zatem je prišel v razpravo načrt zakona o državljanstvu. Načelnik vlade dr. Korošec je podal daljšo izjavo, v kateri je zakonski osnutek utemeljeval na osnovi načel, ki so se vzela v poštev pri sestavljanju načrta. O načrtu sta razpravljala nato še Nemec dr. Krafi in zemljoradnik Lazič, ki sta kritizirala nekatere določbe predloženega načrta. Razprava je bila s tem zaključena in je bil načrt zakona o državljanstvu sprejet s 151 glasovi proti 12. Nato je predsednik dr. Perić izjavil sejo. Prihodnja se bo vršila v ponedeljek ob 10. uri dopoldne. Na dnevnem redu bo razprava o deklaraciji dr. Koroščeve vlade.

Danes dopoldne se je sestavil skupščinski odbor, ki ima pročitati načrt zakona o konvencijah, sklenjenih v Nettunu med Italijo in Jugoslavijo. V tem odboru zastopa radikale 9, demokrate 6 poslancev, SLS, muslimane in zemljoradnike pa po dva poslanca.

Radiću gre na bolje

ZAGREB, 4. Stjepanu Radiću je bilo danes bolje. Zdravniki so beležili: žila 102, temperatura 37°.

Na željo pristašev HSS v Zagrebu in bližnji okolici se bo jutri ob 9. uri dopoldne darovala svečana služba božja pod milim nebom na Markovem trgu za čim prejšnje okrevanje Stjepana Radića. Jutrišnji službi božji bo prisostvovalo tudi vodstvo KDK.

Vihar v Španiji

MADRID, 4. V minuli noči je nad osrednjimi pokrajini Španije divjal silen vihar, ki je opustošil vsa polja in vrtove. Tudi mnogo hiš je bilo poškodovanih. Telefonske in brzojavne zveze so pretrgane. Tudi železniški promet je skoraj moral biti prekinjen.

Novi angleški poslanik v Parizu

PARIZ, 4. Predsednik republike Doumergue je danes uradno sprejel novega angleškega poslanika Williama Tyrrella, ki mu je izročil svoja poverljiva pisma.

Drobne vesti

Najgloblji rov.

V rudniku, kjer kopljejo zlato, in sicer v rudniku Villago-Deep v Transvalu (Južna Afrika) je največja globočina. Rudnik seže do 2200 metrov. Spravljanje ljudi in materiala iz takih globčin je seveda težavna naloga, da ne govorimo o prezečevanju in ohlajevanju jame. Da bi vodil rov naravnost v teko globlino, ni bilo mogoče, a tudi ne priporočljivo. Vrv bi morale biti že radi svoje lastne teže predebele. Najprej gre rov do osemnajstega nadstropja oziroma podpodja do globčine 1200 m. Od tu vodi rov pošev do dva in tridesetega podpodja. Ta rov je sicer dolg 1200 metrov, toda ker vodi pošev, gre v globlino le 700 m. Od tu z globčine 1900 m. vodita dva rova zopet navpič in sta globoka vsaka po 300 m. Če bi šlo za železo ali premog, bi se podjetje obotavljalo, toda ker gre za zlato in ljudem nobeno delo in nobena glavna velika dovolj. Vse zapreke se premagajo, saj donosajo v tem oziru stroški tisočev dobiteč.

Tedenski pregled

TRST, 4. avgusta 1928.

ITALIJA

Pričetkom tega tedna so se povrnil v Rim general Nobile in ostali rešeni člani italijanske polarne ekspedicije razen poveljnika Viglierija, ki se je ločil od njih v Veroni ter se odpeljal v Borghetto Santo Spirito, kjer ga je pričakovala njegova mati. Generala Nobileja pa in Ceconija, Biagija in Trojanija je ljudstvo pozdravljalo na vseh postajah od Brennerja, kamor jim je šel naproti bolcanski prefekt, pa vse do Bologne in Rima. Na rimski postaji je množica v tork zvečer predrla celo vrsto orožnikov in preplavila postajo. Prispeli so kmalu po 23. uri in se takoj odpeljali na svoje domove.

Tri dni nato je bil Zappi pri državnem podtajniku mornarice admiralu Sirianiju, katerega je predložil podrobno pismo poročilo o 42-dnevnem napornem potovanju, ki so ga nastopili Mariano, prof. Malmgreen in on koncem meseca maja od Nobilevega taborišča protizapadu, rešiteljem naproti. Dva dni, preden so se rešeni člani ponesrečene polarne ekspedicije povrnil v domovino, pa so listi ugotovili, da je moskovski list «Večernaja Moskva» v nekem pretveznem poročilu letalca Čuhnovskega kot prvi prinesel vest, ki se je potem naglo razširila po Evropi in povzročila veliko ogorčenje. Po tej vesti bi bila Zappi in Mariano pojele švedskega profesorja. Toda ta izmišljena vest je bila nemudoma demantirana. Zappi je izjavil, da je profesor Malmgreen umrl in da sta potem on in Mariano še 13 dni stradala in zmrzovala, preden ju je rešil ruski edolomec.

Ko se je te dni razširila vest o angleško-francoskem sporazumu glede omejitve pomorskega oboroževanja, o katerem bomo še pozneje govorili, in ko je zavzel napram temu sporazumu svoje stališče zapadnoevropski tisk, so se izrazili o njem tudi italijanski listi. Zaenkrat pravi milanski «Popolo d'Italia», da je Italija vedno naglašala pravico, da si uredi po svoji lastni potrebi pomorske sile, ki bi ji bile kdaj priznane po kakik konferenci o omejitvi pomorskega oboroževanja. Obenem pa ne bo nikoli pripustila, da bi se glede pomorskega oboroževanja zapostavila katerikoli središčni oblasti. Seveda je pri tem v prvi vrsti misljena Francija, ki se je bila še pred vojno — takrat sprito naglega naraščanja pomorskega prestiza na morju — sporazumela z Anglijo, da je na Severnem morju zagospodarila angleška mornarica, na Sredozemskem pa francoska. Po propasti nemške vojne mornarice je ta sporazum sam po sebi izgubil svojo veljavo in se nista več po njem ravnali niti Francija niti Anglija, toda pariški «Petit Parisien» je te dni ugotovil, da je bila Francija po tem novem sporazumu z Anglijo pripoznana kot svetovna pomorska sila.

Omenjeni milanski list pa pravi, da so italijanske zahteve po veliki mornarici prav tako upravičene, kot so francoske, ki je velika kolonialna vlast. Italijanski zemljepisni položaj, njene morske meje zahtevajo, da razpolaga država z močno mornarico, ki naj v polni meri ščiti italijansko obal ter italijanski pomorski promet in zunanjo trgovino.

V Rimu samem se tekom tega tedna razen prihoda generala Nobileja in njegovih tovarišev ni zgodilo ničesar pomembnega. Zasedala je parlamentarna komisija za enotno zbirko novega volilnega reda, posebni tribunal je obsodil tekom tega tedna 32 komunistov na skupnih 151 let in 6 mesecev ječe.

INOZEMSTVO

Poročali smo že pred dnevi, ko je bila sestavljena nova jugoslovenska vlada, pod vodstvom dr. Korošca in da se bo v kratkem sestala narodna skupščina. Njeno zasedanje se je pričelo v sredo v znamenju obžalovanja in obsodbe žalostnega dogodka na dan 20. junija, ko sta v narodni skupščini padla poslanca Pavle Radić in dr. Basariček in ko so bili ranjeni še trije drugi poslanci KDK. Tej obsodbi je bila posvečena prva seja narodne skupščine.

Novi delovni program je začel načelnik vlade naslednjega dne v daljšem govoru, v katerem je podal deklaracijo vlade, iz omenjene deklaracije sledi, da

se je dr. Koroševa vlada nameniila zaključiti zakonodajno delo, ki ga zahtevajo politične, kulturne, gospodarske in socialne potrebe države. V notranje-političnem oziru se ima izvesti predvsem decentralizacija državne uprave in uvesti v vse javne uprave red in hitro poslovanje. V gospodarskem pogledu bo vlada ukrenila vse mogoče, da bodo našli pri njej zaščito, pomoč in razumevanje vsi sloji naroda. Zunanja politika bo ohranila še nadalje svoj mirljubni značaj na osnovi pogodbe Družbe narodov, prijateljskih in zveznih pogodb. Vse delo vlade pa se mora še nadalje oslanjati na narodno skupščino, ki je edini merodajni zbor za reševanje vseh vprašanj, ki zadevajo življenje naroda in države.

To vladno deklaracijo je skupščina sprejela. Še istega dne so ji bili predloženi v ratifikacijo nettunski dogovori. Izvoljen je bil poseben odbor, ki ima te dogovore proučiti, razprava o njih pa bo v narodni skupščini sledila pričetkom prihodnjega tedna.

Naslednjega dne sta bili na dnevnem redu dve obtožbi proti dr. Korošcu radi krvoprelitja v beograjskih ulicah o priliki manifestacij proti nameravani ratifikaciji nettunskih dogovorov in proti dr. Periću. Obe obtožbi je narodna skupščina zavrnila.

Medtem je v Zagrebu istočasno zasedala KDK, ki je v narodni skupščini tvorila ogromno večino opozicije in ki je zapustila Beograd. V zagrebškem saboru se je zbralo te dni preko 70 poslancev. Že prvi dan je bila sprejeta resolucija, s katero je KDK napovedala «ostro borbo za novo ureditev, ki bo zajamčila popolno ravnopravnost vseh narodnih individualnosti» v okviru sedanje države. V četrtak sta vstopila v KDK dva poslanka hrvatskega federalističnega bloka, dan nato se ji je priključila še Hrvatsko-srbska demokratska organizacija. V zmislu omenjene resolucije in drugih sklepov, se je večer preuredil poslovni odbor in ustanovil akcijski odbor KDK z namenom, da sistematično izvedeta naloge, ki si jih je zastavila dva dni prej Kmetko-demokratska koalicija.

Na Grškem se je te dni pričela volilna borba. Osnovala sta se, kot se da soditi po dosedanjih vesteh iz Aten, dva tabora, demokratski in protidemokratski. Po izjavah monarhistov, ki so se priključili ostalim protidemokratom, je sila demokratske stranke zelo omajana, ker si v stranki sami nasprotujejo Venizelos, Kafandaris in Pangalos. Tisk pa se je na drugi strani lotil perečega vprašanja o ureditvi grško-turških odnosov. Napovedal je sestanek med Venizelosom in Ruđi begom, turškim zunanjim ministrom. Seveda se je vest o tem sestanku pričela izvajati v volilni kampanji in neki atenski poluradni list je javil, da ni o sestanku še ničesar gotovega in da čaka Venizelos na zavedno pobudo s turške strani.

Zadnjič smo poročali, da bo v kratkem podpisana Kelloggova protivojna pogodba, po kateri bodo izostale odslej vse napadale vojne. Ko smo izvedeli te dni, pojde Kellogg zares v Pariz, da v imenu Zedinjenih držav on sam podpisje to pogodbo, ki bo v veliki meri zajamčila svetovni mir.

Vzporedno s tem pa sta se sedaj sporazumeli Anglija in Francija tudi o vprašanju omejitve pomorskega oboroževanja. Ta načelni sporazum je naznanil v ponedeljek zvečer angleški zunanji minister v spodnji zbornici. Listi so mu pričeli že naslednjega dne posvečati veliko pažnjo. Sporazum bo objavljen, čim se bodo izrekle o njem še druge velesile. Washingtonska vlada je bila o njem že obveščena in, kot sledi iz ameriških poročil, bo rešila vprašanje o omejitvi pomorskega oboroževanja na osnovi tega sporazuma nova konferenca pomorskih vlasti, ki se bo v kratkem sestala v Ženevi.

Romunski zunanji minister Titulescu je podal ostavko. Mesto njega je začasnó prevzel zunanje ministrstvo načelnik vlade Bratianu. Maniu, načelnik romunske kmetko - narodne stranke, ki je v opoziciji, pa je z ozirom na to ostavko novinarjem izjavil, da je liberalna vlada s Titulescujem izgubila poslednjo oporo in ves prestiž med narodom ter da bo sprito tega kmalu padla.

Politične beležke

Nova opozicija v sovjetski Rusiji

Moskovski politični krogi sedaj mnogo razpravljajo o tem, kako je plenum novega osrednjega odbora komunistične stranke, čigar seje so bile tajne, postal pozorišče ostre borbe med dvema skupinama, katerima načeljujejo na eni strani Stalin, na drugi pa Rikov in Kalinjin. Osrednji odbor komunistične stranke ni nič drugega nego pravi «ređi parlament». Njegovim sklepom in naredbam se pokorava tudi sovjet narodnih komisarjev.

Tudi letos so bili po plenarni seji osrednjega odbora komunistične stranke sprejeti mnogi važni sklepi. Med njimi je na prvem mestu energičen preključ vseh izrednih ukrepov, ki se nanašajo na kmetstvo prebivalstva in ki so bili s tolikšnim alarmom objavljeni pred par meseci. Novi dekret predpisuje, da se morajo oblasti vzdržati od vsega onega, kar bi spominjalo na metode takozvanega vojnega komunizma; ne smejo torej izvrševati zaplenb blaga, hišnih premoženj itd. Z drugim ukrepom pa so bile znatno zvišane cene življenjskih potrebščin, kar naj bi pripravilo kmetovalce do tega, da bi rajši prodajali svoje pridelke. Vsi ti ukrepi, predvsem pa razlogi, ki so do tega privedli, jasno govorijo, da je komunistična stranka ZSSR odstopila od «ostre» politike proti vasem in da so se komu-

nistični voditelji z novim korakom oddaljili od onih smernic, ki jih je bil določil XV. komunistični kongres. To se je zgodilo pod vplivom vesti, ki so prihajale iz vseh krajev Rusije o razpoloženju poljedelskega prebivalstva.

Ta preokret treba smatrati kot poraz Stalinove politike. Da je na tajnih sejah plenarnega zasedanja osrednjega izvršilnega odbora res prišlo do ostrih spopadov, potrjuje tudi Rikov nastop na seji moskovskih komunistov. Osnovne misli njegovega govora so bile: Dokazati, da obstoja v ZSSR kriza prehrane, je nepotrebno. Kriza se kaže toliko v mestih kolikor na vaseh. Radi te krize je prišlo med kmetiskim slojem do velikega nezadovoljstva, preko katerega stranka ne more preiti na dnevni red. Izredni ukrepi, katerih namen je bil, olajšati dobavljanje živil z dežele, so imeli za reakcijo protikomunistično razpoloženje. Rikov odločno svari pred sporom s selštvom, čeprav je ta spor zadobil že konkretne oblike. Priznal je sam, da se je varal, ko je pričela «vaska kriza», rekoč, da bo trajala le malo časa.

Umerjenejša skupina v komunistični stranki ZSSR se boji viharja, ki bi utegnil izbruhniti med kmečkim prebivalstvom. Obenem pa mora paziti, da se ne obregne ob strankarska komunistična načela. V to svrhu jo seveda potrebna skrajna previdnost s strani nove «desne» opozicije.

DNEVNE VESTI

Državni dohodki

Znano je, da ima vsaka država velike stroške za vzdrževanje vse one organizacije, ki tvori to, kar imenujemo moderno državo. Za kritje teh stroškov so ji potrebni dohodki, katerih najglavnejši vir so najrazličnejši davki. Citatelje bo gotovo zanimalo, kako so vsi ti dohodki razdeljeni na posamezne vire, iz katerih tečejo v državno blagajno. Mislimo tu seveda le na Italijo, kjer vzdržuje dotične vire tudi naši citatelji s svojimi davnimi prispevki.

V zadnjem finančnem letu (1927-28) so bili državni dohodki sestavljeni iz naslednjih svot:

Železnica in pošta	182 milj. lir
Direktni davki	5616 " "
Davki od kupcij	3063 " "
Davki na gradbe	1659 " "
Carina in podobno	2670 " "
Druga užitekna	680 " "
Tobak, sol, kinin, lot	4152 " "
Manjša javna podjetja	153 " "
Vrnljene terjatve	520 " "
Razno	715 " "

V celoti znašajo redni dohodki 19.409 milijonov lir. V prejšnjem finančnem letu (1926-27) pa so znašali precej več, in sicer 20.938 milijonov lir, tako da so se dohodki znižali v zadnjem letu za 1.529 milijonov ali za malenkost več nego 7%.

Borba proti muham

Včerajšnji uradni list «Osservatore Triestino» je objavil en del naredbe tržaškega potoštata o borbi proti muham. Naredbo, ki je zelo dolga, objavimo v najglavnejših obrisih v tokovski številki.

Cene kruha

Z včerajšnjim dnem so stopili v veljavo naslednje uradno določene cene kruha:

V oblikah po 200 gr. 2 liri, v oblikah po 500 gr. 1,90, ržen kruh v oblikah po 200 gr. 1,90.

Prosvetno delo naših izseljencev v Braziliji

Prijatelj našega lista nam piše: Te dni sem prejel od svojega sorojaka in prijatelja, ki se nahaja v S. Paulu v Braziliji, pismo, ki je zgovorna priča organizatorične vzpodbude in sile, ki prihaja med našimi ljudmi povsod do izraza, v tujini pa — zdi se — še prav posebnó. Znano nam je že nekoliko društveno delo naših rojakov na Westfalskem, onih v Franciji, Belgiji in drugod, pa tudi «konstran luže», posebno v Severni Ameriki, so naši ljudje prav dobro organizirani. Čudi smo tudi že glasove o prvih organizacijah naših izseljencev v Argentini. Naj bo tu priobčeno pismo mojega prijatelja — dokaz prvih početkov enakakega dela med našimi izseljenci v Braziliji. Prijatelj mi piše:

«Opisati Ti hočem začetke našega delovanja na prosvetnem polju. Znano Ti je da je v S. Paulu nekaj domačih ljudi, pa tudi iz drugih krajev naše lepe domovine so mnogi, ki so si tu polskali svoje delo.

V spominu na naše kraje, v pesmi, ki smo si jo včasih zapeli, in v želji po čuvanju naše lepe besede, se nam je nekakega dne porodila misel ustanovitve prosvetnega ognjišča, ki naj bi bilo naše zatočišče v veselih in žalostnih trenutkih našega precej trdega življenja. Misel smo uidešili najprej z izvolitvijo pripravljalnega odbora snujočega se društva, ki smo mu iz-

brali pomembno ime: «ORNUS», ki je sestavljeno iz začetnih črk sledenčih besed: «Ovekovnično rojstvo novega združenja Slovanov». Za Silvestrov večer lanskega leta nam je pripravljajni odbor pripravil prvo predstevanje — prvo slovensko prireditev v S. Paulu! Spored je bil sicer skromen, ker nam nismo imeli vodje in smo se kar sami naučili, kakor smo vedeli in znali. Igrali smo dve burki: «Zakladi» in «Tihotapci», dodali smo še par kupletov, pesmi in deklamacij in na koncu smo se še malo zavrteli. Tako smo praznovali Silvestrov večer. Na pustno soboto smo zopet pripravili skromno zabavo ki je imela predvsem namen, utrditi temelje našega združenja se društva. Igrali smo zopet par iger («Trije učenjaki» in «Brivce»), v društvene namene pa smo pridali še šaljivo pošto in prodajanje cvetic. Medtem smo si pridobili še režiserja in na binokšno nedeljo smo končno «besedo v meso spremenili» in ustanovili si svoje ognjišče: Slovensko izobraževalno društvo «ORNUS» v S. Paulu, ki šteje že danes nad 50 članov in članic. Manjka nam sicer še pevovalca, a uverjeni smo, da bomo tudi to pomanjkljivost sčasoma odstranili, kakor smo se v režiserjem rešili one pri dramatičnem odseku. Dne 7. julija t. l. smo priredili že tretjo slovensko prireditev v S. Paulu, to pot seveda veliko bolj organizirano. Igrali smo zopet par lažjih iger deklamirali nekaj pesmi in zapeli nekaj «vodnih». Tukajšnji Hrvatje pa so nas kratkočasili med odmorom s sviranjem tamburaškega zbora. Ta dan nam ostane v neizbrisnem spominu. Zdelo se nam je, da smo doma in ne v daljni tujini.

Te tri prireditve so nas še bolj vnele za društveno delo. Pripravljamo že tudi nabavo instrumentov za tamburaški zbor. Prosim Te, da se me spomniš z notami tistih naših pesmi, ki smo jih nekdanj skupaj svirali in prepevali. Upam, da Ti v kratkem zopet izpregovorim o našem napredku. Pozdravb S. Paulu, 15. jul. 1928.

SMRTNA KOSA

Z Celja nam pišejo: Po dolgi bolezni je v torek dne 17. 7. 1928 zvečer umrl v celjski javni bolnici g. Drago Pertot, obratovodja Kamnooske industrijske družbe v Celju rodom iz Barokovelj pri Trstu. Za časa svetovne vojne l. 1915 se je preselil v Celje ter bil do svoje smrti marljiv in svest uslužbenec celjske Kamnooske industrijske družbe. Sodeloval je v Celju pri raznih narodnih kulturnih društvi. Največje zasluge si je pa stekel za Celjsko pevsko društvo. Pogreb obče priljubljenega pokojnika se je vršil v petek 20. 7. iz celjske javne bolnice. Bodi mu ohranjen najlepši spomin, hčerkam in sinu ter ostalim sorodnikom pa naše najiskrenejše sožalje.

Tudi po drugih državah je vedno več dima

Včeraj smo poročali, koliko se je pokadilo v Italiji v poslovnem letu 1926/27. Navedena številka so kazala obenem, kako je narasla potrošnja tobaka v omenjeni poslovni dobi v primeri s prejšnjim letom za okoli 250 milijonov ali za 11%.

Tudi po drugih državah se o- baža, da poraba tobaka naglo in stalno narašča. Danes so nam na razpolago podatki glede Poljske. V l. 1925 se je pokadilo v tej deželi za 371.141.000 zlotov, v l. 1926. pa je poskočilo tozadevno število na 475.043.000 in lansko leto že na 559.462.000 zlotov.

Naravno je, če se išče razlaga tega pojava najprej v naraščanju prebivalstva. Vsako leto da mnogo več novih kadičev, nego starih porjme. Toda ti računi, naj se zdijo na prvi pogled še tako naravni, niso točni. To nam dokazuje dejstvo, da naraščajo istočasno s celotnimi stroški tudi povprečni stroški za vsakega posameznega prebivalca. Tako so izračunali na Poljskem, da je bilo v l. 1925. potrošenih na vsakega prebivalca, če denemo, da so vsi enako kadili (tudi otroci), 13,65 zlotov, v l. 1926. že 17,47 in lani 20,57 zlotov.

Kajenje torej narašča mnogo hitreje nego prebivalstvo. To je sicer jasno tudi glede Italije, kajti medtem ko je potrošnja tobaka narasla v enem letu za 11%, se je prebivalstvo namnožilo v istem času gotovo za petkrat manj.

Da gre vedno več denarja v dim v Italiji in v inozemstvu, je torej pripisati predvsem dejstvu, da se kadiči vedno hitreje množijo, in sicer mnogo hitreje nego celotno število prebivalstva. Ker so bili navadno že pred vojno skoro vsi moški kadičli, se mnogostevilni novi kadičli ne rekrutirajo iz njih, temveč skoro izključno iz vrst drugega spola. Posebno po vojni se je začela širiti ta razvada tudi med ženskami. Namesto da bi skušale zdraviti svoje može od te strasti, so torej začele premnože tudi same puhati dim in denar v zrak!

In to se na naraščajočih stroških, kot govorijo števila, zelo vidno pozna.

Mednarodni dijaški kongres

Dne 11. avgusta t. l. se prične X. mednarodni kongres dijaških korporacij v Parizu. Kongresu bodo prisostvovali zastopniki 35 narodov. Trajal bo do 24. avgusta. Otvoril pa ga bo predsednik francoske republike Doumergue.

Rojstva, smrti in poroke v Trstu dne 3. avgusta 1928.

Rojeni: 8;
mrtvi: 6;
poroke: nobena.

Vesti z Goriškega

Goriške mestne vesti

Čiča. Sodnik mu je prisodil sedemdeset dni zapor.

Krčmarici Alice Malich iz Ločnika je očitala obtožnica, da je dajala svojim gostom vodeno vino, kakor je ugotovila kemična analiza. Krčmarica je bila obsojena na plačilo sto lir globe in na plačilo stroškov za objavo izvečka razsodbe v domačih listih.

Sklepi upravnega odbora goriške pokrajine iz seje dne 2. avgusta 1928.

A) ZADEVE, KI SO SE ODOBRI-LE:

Bovec: Razširitev davka na trgovino obrt in patente na občine, ki so bile priključene Bovecu.

Črnače: Pravilnik občinske policije.

Gerice: Pooblastilo za nakup kosa zemljišča, ki je last Lucije Stabon roj. Keber.

Salona (= Anhovo + Deskle): Pogodba, ki urejuje postavitev cevi za občinski vodovod preko železniške črte.

Čepovan: Dobrodelno udruženje, bilanca za leto 1928. do 1930.

Kobarid: Uvedba letne pristojbine na licence v bivši občini Ljubušnjem z učinkom od 1. januarja 1928. dalje.

Renče: Trgovinski in obrtni davki za l. 1928. kakor tudi razširitev družinskega davka, ki je veljal v bivši občini Biljah, na vso sedanjo razširjeno občino.

Col: Dobrodelno udruženje, bilanca za leto 1928. in 1929.

Brje: Proračun za leto 1928.

Vrtojba: Proračun za leto 1928.

Kobarid: Uvedba davka na pse v bivši občini Ljubušnjah z učinkom od 1. januarja 1928. V isti občini se uvede tudi davek na trgovino in obrt in sicer od 1. januarja 1928. dalje. Prav tako se zviša užitina na alkoholne pijače v bivši občinah Drezenci, Ljubušnjah in Livku.

Pokrajinska uprava: Poljedelska naselbina, dodeljena deželni blaznici, razlastitev zemljišča.

Trnovo pri Gorici: Sprejem bivših vojaških cest v občinsko upravo.

Banjšica: Brezplačna dela pri upravljanju in oskrbovanju občinskih poti.

Rihemberg: Pravilnik za občinske osebe.

Pokrajinska uprava: Ureditve občinskih dolgov za bolniške stroške, ki jih je plačala bivša goriška dežela leta 1923. in še prej.

Kobarid: Posebni pravilnik za poljske čuvaje.

IZ NAŠEGA URADA

Kosovelj K. Zagorac. Vse spise, tišče se vojne škode, dobimo dne 8 t. m. v pregled. O izidu vam bomo natančno pisemnim putem poročali.

Ivan Kune: Kar ste čitali, se nanaša samo na italijanske državljane ali tiste, ki so bili it. državljani. Vi sploh ne pridete v poštev, saj je bil vaš rojstni kraj samo okupiran. Tajništvo.

Iz tržaškega življenja

Pade s kolesa in si prebije kolik

Josip Salvagno, 18 let star, stanujoč v občinskem kopališču pri Sv. Andreju, je kolesaril včeraj popoldne po ulici Istituto nizdol. Ko je prišel v bližino ulice Manzoni je hotel zaviti tja, pa mu je prestrigel pot mlad 14-leten deček, katerega ime mu ni znano, ki je tekel za žogo iz gumija. Kolesar se je hotel dečku umakniti, ker pa je vozil s precejšnjo hitrostjo, se je prevrnil in si prebil kolik. Zatekel se je v mestno bolnišnico, kjer je bil sprejet v kirurški oddelki. Zdraviti se bo moral kak dva meseca.

Na vozu se je poškodovala

Angela Vesel, stara 35 let, stanujoča v ulici Scalatina št. 7, se je peljala včeraj zjutraj po ulici G. Carducci na dvoprežnem vozu. Pa ji pride naproti drugi voz, ki privozi mimo v takt bližini, da jo močno oplazi po nogi. Zenska se je morala zateči v mestno bolnišnico, kjer so jo obvezali in ugotovili, da bo ozdravila v osmih dneh.

Motorno kolo trčilo z avtom.

V bližini Kozine se je zgodila predvidenim velika avtomobilska nesreča. Avto T. S. 2034 je vozil nekako ob 21. uri iz Trsta proti Reki. V avtomobilu sta se nahajala dva prijatelja, Josip Loy in Bruno Uglesich. Ko sta dospela v bližino cestarjeve hiše pri Kozini, sta nenadoma zapazila, da jima prihaja naproti s precejšnjo hitrostjo motorno kolo 31-letnega Vincenza Dobrile, stanujočega v Kozini hiš št. 2. Dobrila, ki je zastopnik družbe Singer, je prihajal z Reke, držal pa se je na napačni strani ceste, šele ko je bila nesreča neizogibna, je zapazil nevarnost in krenil na desno. Avto pa je že zavozil s vso silo v motorno kolo in vrgel voznika na tla. Avto se je koj za tem ustavil in oba potnika sta prihitela ponesrečenca na pomoč. Prenesla sta ga na avto in prepeljala še isti večer v tržaško bolnico. Dobrila je zadobil pri padcu težke poškodbe po vsem telesu in si pretesel tudi možgane. Sprejet je bil v kirurški oddelki. Njegovo stanje je precej opasno.

Zdravniška znanost v preteklosti

Mi moderni ljudje, tako piše neki angleški zdravnik, se nagibamo k temu, da bi se najraje nekoliko ponorčevali z medicinskimi in kirurgičnimi uspehi v davni preteklosti. Domisljamo si, da so bili ljudje v oni dobi nevedni in da je zdravljenje temeljito le na vražjih prav zato, ker niso poznali ne drobnogledov, ne aparatov z Roentgenovimi žarki itd. Smejali se nam bodo poslušalci, ko jim povemo, da so zdravniki one temne dobe uporabljali krote v medicinske namene. Dejanski po izloča krote, pa bodi še tako ostudna, dve zdravilni sredstvi iz svojih velikih žlez za ušesi. Ena žleza vsebuje izločilo, podobno adrenalinu, ki je pri marsikateri operaciji neogibno potreben, druga izloča tvarino slično kakor digitalis, ki je velikega pomena pri zdravljenju srčnih hrib.

V londonskem muzeju se nahaja predzgodovinska, približno 20.000 let stara lobanja, na kateri se jasno opazi, da je bila navrtana in odprta. Torej so že pred 20.000 leti ljudje odpirali lobanje s svojimi kamenitimi noži. Skoraj gotovo so se že tedaj, mnogo pred lordom Listrom in Pasteurjem uporabljale oblike antiseptice razkužila in prav tako so se uporabljala tudi za bolečine preganjoča sredstva, kar nam jasno spričuje Homer, sveto pismo in stari hinduški spisi.

Bakteriologija je tako rekoč mlada veda. Da natančno spoznamo bolezn, ki so jih povzročile bakterije, moramo imeti dobre drobnogledne. Kljub temu so vedeli ljudje iz starih dob o teh stvarih več, kakor si sploh moremo misliti. Šele pred nekaj leti smo odkrili, da prenašajo malarijo in rumeno mrlico — moskiti, t. j. mušice in da razširjajo bubonsko kugo podgane, ki jih je piliča muha, nosilka gotovih žvi, t. j. malih bitij. Neka babilonska glinasta tablica, ki je nad tri tisoč let stara, ima v klinopisni besedi »mrzlična muha«. Grška zdravilna svetišča so imela svete kače in Eskulap, bog zdravja, je naslikan vedno v spremstvu kače. Stari Grki so uporabljali kače v boju zoper kugo razširjajoče podgane prav tako, kakor so gojili Egiptjani svete mačke zoper miši in svetega ibisa (ptiča) zoper kače. Cepiljenje je bilo znano že Hindom in Kitajcem pred več tisočletji. Mnogo naših najboljših zdravil je bilo znano že od začetka zgodovine.

Moderne oblike zdravljenja so zdravljenja z žlezavimi izvlečki, s solnčno svetlobo, svežim zrakom in duševno analizo. Iz spisov starih Grkov in Rimljanov vemo, da je bilo zdravljenje žlez na nekoliko sirov način že tedaj običajno. Grške bolnišnice so služile službi božji in ob enem zdravniškemu zdravljenju. Stari narodi so bolj uporabljali solnčne kopeli kakor jih uporabljamo mi. V solnčnih deželah, v Grčiji in Rimu, so bila povsod poslopja za solnčne kopeli in tako Grki kakor Rimljani niso bili sramežljivi in so se nagi izpostavljali blagodejnemu vplivu solnčnih žarkov. Plinij stariji je imenoval solnce največje vseh zdravil. Stari Rim je imel več javnih kopališč kakor jih ima danes moderni London. Stari so se borili zoper mrzlico kakor mi s kanalizacijo mest. Največji zdravnik preteklosti, med njimi Hipokrat, oče vsega zdravilstva, so vedeli, da je zabranjeno boljše od zdravljenja. Mi bi se sploh še mnogo lahko naučili iz spisov starih veljakov.

Slovenski fantje v Bosni

Jaz sem poznal vojno v Bosni pod imenom »vojna v Bosni«, pri nas je drugače niso imenovali. Morda ni bila nobena vojna tako znana med Slovenci kot ravno vojna v Bosni, v kateri je moral tu marsikateri Slovenec, in je ta in oni mladenič pustil svoje življenje na bosanskih tleh. Dvoje zoper so šli v Bosno iskat kruha. Tu so naši ljudje prvič trčili skupaj z vzhodom in z njegovo kulturo šegami in običaji, začeli so se in znali mnogo pripovedovati. Ni čuda torej da pripovedovalec o Bosni ni nehala in ga je bilo slišati zelo dolgo. Šele groza svetovne vojne mu je naredila konec. Danes je od tega že petdeset let. V našem listu smo že pisali o petdesetletnici bojskega svoboda. Dotaknili smo se tudi bojev s Turki. Rusi so jih bili tako nakleščeni, da so morali skleniti sramotni mir. Evropske velesile so sklicale novo konferenco v Berlin, mirovna pogodba je bila

popravljen. Na tem kongresu, ki se je vršil leta 1878, je dobila Avstrija mandat, naj zasede Bosno in Hercegovino.

To je tudi storila. Ker je med nami še mnogo takih, ki se spominjajo teh dogodkov, ali pa so slišali pripovedovati o njih, je prav, da se jih dotaknemo v glavnih obrih.

Turčija je bila »bolan mož ob Bosporu«, ni imela moči, da bi uredila svoje notranje zadeve. V Bosni so bile razmere posebno hude. Med kristjani in mohamedanci so divjali srditi boji. V deželi so vladali razbojniški »čaboziki« in koruptni turški uradniki. Za Bosno in Hercegovino so se takrat brigali Srbi. Saj je znano, da se je nahajal med bosanskimi vstaji Peter Mrkonjić, poznanejsi srbski in jugoslovanski Peter. Vendar uradna Srbija na berlinskem kongresu ni prišla do besede, ker se je pod vladanjem Obrenovičev naslanjala na Dunaj.

Napori v Bosni so našli odmev po vsej Evropi. Avstrija je trdila, da troši za begunce iz Bosne ogromne vsote. Delala je na to, da jo berlinski kongres pooblasti, da zasede obe deželi in jo upravlja toliko časa, da se zadeva obeh dežel reši. Tudi je dobila pravico, da vzdrži v Novem Pazaru vojaštvo, le uprava ostane tam turška.

Diplomatski krogi na Dunaju so mislili, da bo zasedba zelo lahka. Nekateri so mislili celo, da zadostuje ena stotinja z godbo na čelu. Vojaška oblast pa je poslala v Bosno štiri pehotne divizije, za vojskovodjo je bil imenovan baron Filipovič. Ta vojska je šla nad 72.000 mož, nad 13.000 konj in 112 topov. V ta pohod so bili upreženi tudi slovenski fantje. Udeležil se ga je celo 17. pehotni polk, ki se je takrat nahajal v Trstu. Nekateremu izmed nas je še znana knjiga, ki natančno opisuje te boje in je bila izšla pri Mohorjevi družbi v Celovcu.

Dne 28. julija so bili vojaki že v Stari Gradski, naredili so most in začeli korakati na bosanska tla. Takoj so se prikazale težave, ki jih niso predvidevali. Vladala je vročina, vode je manjkalo. Že takoj tretji dan je vročina zahtevala 12 mrtvih. Velika nadloga so bile tudi slabe ceste. Ker niso mogli vojaštva dohajati zvozovi so morali fantje pogosto stradati.

Prvi boj 17. pešpolka je bil pri Rogelju. Zelo krav je bil tudi boj pri Maglaji. Vojake je napadalo tudi civilno prebivalstvo. Izkazalo se je, da pravoslovno prebivalstvo ni bilo nič kaj zadovoljno z avstrijsko zasedbo. Jasno je, da so se zasedbi upirali Turki. Nj čuda tedaj, da sta bila meseca avgust in september v Bosni zelo nemirna in viharna.

Po raznih bojih je začelo vojaštvo dne 17. avgusta napadati Sarajevo. Turki so se branili precej odorno, na avstrijski strani so bile precejšnje izgube. Med tem je 17. pešpolk prodiral proti Jajcu. Nato so šli proti Travniku. Doležljemu Vakufu in Banjaluki, ki je padla dne 16. avgusta. Se prej pa je 18. divizija zavzela Mostar, kjer je zaplenila 30 turških topov. Turške posadke so tvorili Albanci, poveljeval je Ali paša.

Poglavitna vojaška naloga je zasedba Sarajeva in Mostara rešena. Vse drugo je bilo združeno le z lokalnimi bitkami in boji z vstaši. Zasedanja so trajala do konca septembra. Prve dni oktobra je bila že vsa Bosna pod avstrijsko upravo.

Poleg 17. pešpolka je bilo tudi več polkov iz Stajerske in Korške. Vsi so se koncem oktobra povrnil v domovino. Kot smo že zgoraj omenili je marsikateri Slovenec za vedno izginil na bosanskih tleh. Ta vojna je vendarle zahtevala nad 5000 žrtev. Pri tem niso všteta žrtve raznih bolezn.

Znano je, da je Avstrija obe deželi, Bosno in Hercegovino, zelo slabo upravljala. Upi, da bo okupacijska oblast deželi civilizirala in odstranila sledove turškega režima, se niso izpolnili. Za Bosno sta se trgala Dunaj in Budimpešta. Uprava je bila v službi interesov nemškega naroda. Ta uprava se je na vse načine trudila da bi oslabilo slovenski življenjski. Tudi socialne krivice so se le malo zrahljale.

Ko je leta 1908. Avstrija anektirala Bosno in Hercegovino, je to vzbudilo velik odpor v Srbiji. Kmalu bi prišlo že takrat do vojne.

Ta zasedba je bila le začetek nove avstrijske kolonialne politike na Balkanu. Saj je znano, da je Avstrija nameravala zasedati celo Srbijo. Baš to je bilo zanje usodno. Hotela se je raztegniti na vses strani a sama ni slutila, kakšne eksplozivne snovi se kopičijo pod njo. Okupacija in poznejša aneksija Bosne in Hercegovine je pomenila začetek konca Avstrije, ki je neizogibno moral priti in je tudi prišel.

Darovi

Velikodušen dar! Nekateri gope iz Barkovlj so darovali »Solskemu društvu« 11100.—

Blagim darovalkam, ki se na ta lep način spominjajo naših najpotrebnejših, izrekamo tem potom našo najsrčnejšo hvalo. Bog plačil!

Bolezen

Rusko spisal M. Zolženko. Priredil France Bovi.

Clovek je precej čudna žival. Teško, da bi izhajal iz opice. Stari Darwin se je, tako se mi zdi, nekoliko urezal v tem vprašanju. Clovek ima namreč, da se tako izrazim, docela človeška dejanja. Ta dejanja, da veste, ne kažejo prav nobene sličnosti z živalskim svetom. Če se tudi živali razgovarjajo v katerikoli jeziku ali narečju med seboj, nikoli ne verjamem, da bi lahko slišal med njimi tak razgovor, kot sem ga slišal sinoči...

To se je zgodilo v mestni bolnišnici med sprejemnimi urami. Hodim namreč enkrat na teden redno na notranjo kliniko k dr. Ponomarevu. Prav premeten in vreden zdravnik je ta doktor. Že peto leto se zdravim pri njem, a gre vse v naberšem redu: bolezen se ne poslabša.

Prisel sem torej v bolnišnico. Dobil sem številko sedem. Kaj sem hotel, čakati sem moral. Sedel sem torej na klopi na hodniku in čakal.

Slišal sem, da se pogovarjajo bolniki v čakalnici med seboj. Prav tih razgovor je bil to, polglasen, ne, kakor bi kdo koga lasal. Neki očenc, precej zabuhel, oblečen v kratko suknjo, je rekel sosedu:

«Beži, pokora, mari je tvoja kila bolezen! Se piškavega oreha ni vredna tvoja bolezen. Jaz pa sem res bolan, to je pribito. Nikar ne misli, da sem zdrav, če imam zabuhla lica. Obisti mi ne boš videl, prijatelj, in tam notri nosim celo reč!»

Sosed mu je nekoliko zameril in rekel čemurno:

«Saj nimam samo kilo! Če bi ti videl kakšno bulo imam!»

Zajeti očanec je odgovoril: «To je brez pomena. Nobena bolezen ni mogoče primerjati z obisti. Obisti so od vraga.»

Neka dama v svileni ruti, ki je sedela na isti klopi, se je nenadoma strupeno oglasila:

«No, kaj bi se neki Vi postavljali s svojimi obistmi? Velika reč! Če že hočete vedeti, imela sem nečakino, ki si je nakopala bolezen na obistih. Prav nič ji ni bilo, se likala in šivala je vsak dan. Kakšna bolezen pa je to, če ste tako debeli! Na tej bolezn, ki ne boste umrli!»

«Jaz da ne bom umrl! Ali ste jo slišali? Trdi, da ne bom za to boleznijo umrl! Pa se ne bi vtikali v znanstvene medicinske razgovore gospe, če se ne razumete na te reči.»

Zenska je vreščala: «Saj ne omalovažujem vaše bolezn. Ne rečem, da ni kar tako. Hčem vam samo povedati, da imam jaz bolj resno bolezen, kot so vaše obisti. Jaz imam raka.»

Zajeti očanec je rekel: «Rak? No, kaj pa zato? Rak je raznih vrst. Tudi take raka imamo, ki se lasu ne skrivijo človeku. Tak rak je lahko v šestih mesecih ozdravljen.»

Ta nezadržana žalitev je do dna pretresla žensko. Prebledela je, sklenila roke in dejala: «V šestih mesecih — rak — No, rada bi vedela, kje sta videli takega raka? Briga te bolezen, ko se ti maščoba cedi po gobcu!»

Debela dedec je hotel nekaj odvrniti užaljeni ženski, a se je premislil in se obrnil proč.

V tistem trenutku se je nekdo v bližini nasmehnil in vprašal: «S čim se prav za prav bahate vsi skupaj?»

Bolniki so ga »močje« pogledali in se postavili pred duri v vrsto.

Hipokratov otok

Ce je otok Patmos posvečen teologom, je otok Kos posvečen medicincem. Oba otoka se nahajata v egejskem morju in spadata sedaj pod Italijo. Na prvem je kakih 2500 perbivalcev, na drugem 8000.

Hipokrat, oče zdravilstva, se je rodil na otoku Kosu l. 460. pred Kr. r. Njegov oče je bil zdravnik in prav tak je bil tudi njegov ded. Kot znamenit zdravnik je mnogo potoval po svetu, bil je v Tasu, Abderi, Kiciku, zdravil je macedonskega kralja Perdika, vabljen je bil tudi na perzijski dvor. Tudi v Atenah se je mudil prav v začetku peloponeške vojne, ko je razsajala kuga. Kdaj je umrl, se ne ve natančno. Kot letnici smrti se navajata 377 in 359. Od njega je ohranjenih tri in petdeset spisov v dva in sedemdesetih knjigah.

Na otoku Kosu je bil postavil Hipokrat velikansko zdravilišče. To zdravilišče so pred leti odkopali nemški učenjaki in dobili skoraj same razvaline in temelje. Bizantinci, vitezi malteškega reda sv. Janeza, in Turki so se posluževali teh velikanskih gradb kot kamnoloma. Bolj po ceni niso mogli lpeti do lepega, lepo sklesanega materiala. Kipi so bili posebno pripravljeni za aparstvo. Stari so se uporabljali po cerkvah. Ko so Johaniče postavljali v naglici mogočne trdnjave zoper Turke, so uporabili vse, karkoli se je dalo uporabiti. Tu v neposredni bližini orienta se dviguje ogromno trdnjavo srednjega veka, ki so še vedno dobro ohranjene, ker so jih rabili Turki v vojaške namene do devetnajstega stoletja. Pod gotjskimi oboki so domovali begi in paše na svoj primitivni način, kar je bilo seveda v kvar

notranji arhitekturi. Sedaj so napravili Italijani iz razsežne trdnjave muzej, v katerem se hranijo antični vrči in druge najdbe.

Dobro ohranjen most čez globok jarek vodi iz viteškega sveta zopet v orient. Pri vodnjaku pod platano, ki se imenuje po Hipokratu, se umivajo Turki pred opoldanskim molitvijo. Tako služijo Mohamedanci Higiji pod vejami onega velikanskega drevesa, o katerem se je trdilo že leta 300. pred Kr. r., da je staro.

Sicer pa mora literaturi priskočiti fantazija na pomoč da nam ustvari sliko o delovanju na tem otoku zdravnikov in zdravilišč. Kaj se je dogajalo v skoraj 600 letih, ko je iskal svet tu zdravja in ozdravljenja, nam kaže nazorno noka enodejanka komedijopisca Horandosa, ki je živel v sredi tretjega stoletja pred Kr. r. Neka dama iz tujine obišče s svojo prijateljico — domačinko asklepion t. j. zdravilišče na Kosu. Bila je navada, da so ozdravljeni bolniki darovali v zahvalo podobne in kipe. Kake umetnine so tu za vedno propadle, vidimo iz občudovanja, s katerim se izražata ženski v omenjenem igrokazu. To so bile »dela, ki so jih napravili Praksitelovi sinovi in učenci bile so razstavljene slike najznamenitejšega grškega slikarja Apela. S tega zdravilišča se vidi domovina slikarja. Tudi Teokrit, ki je opeval otok Kos, se je rodil na južno zapadni obali Male Azije, ki je bila s svojimi otoki središče kulture, dokler niso napravili Ptolomejci Aleksandrijo za glavno mesto Helenizma.

Zdravljenje v asklepionu je bilo skozi in skozi higiensko in prosto vsakega mazaštva. O tem priča dejstvo, da so manjkali med najdbami vsa ona darila, ki bi pričala o čudežnem zdravljenju. Zdi se, da so se strogo ravnali po pravilih in navodilih Hipokrata. Mineralna voda, ki je izvirala v gorah se je napeljala do zdravilišča. Starinslovec profesor Herzog, ki je nadzoroval izkopavanje, je zopet vzpostavil ta izvir. Zdravniki, ki so zdravili v tem zdravilišču, so bili zelo štet in mnogo njihovih imen se je izklesalo na steni v bližini zdravilnega vrelca. Med imeni najdemo tudi C-a Stertinija Ksenofonta, ki je bil telesni zdravnik cesarja Klavdija in ga tudi spravi s tega sveta. Agripina in cesar Nero sta ga za ta umor bogato obdarila in kot bogat zasebnik se je Ksenofon nastanil na otoku Kosu in postal ljubljene prebivalstva radi svojih velikih ustanov.

Zdravniki s Kosa in slava asklepiona so privabili mnogo denarja na otok. Z blagostanjem je raste tudi luksus. Horac, latinski pesnik, slavi nežnost, blinost in prozornost oblek, ki so se napravljale na otoku Kosu. Vrči in mazila so se razpošiljala po vsem svetu in so raznesla slavo Hipokratovega otoka do Golije.

Pred 2300 leti je pisal Hipokrat o vplivu podnebia, vode in svojstva tal na telesni in duševni razvoj prebivalstva. Toda posledice turške vlade, ki je združila kulturo in blagostanje, se ne dajo izbrisati. Govorijo na otoku se razmeroma niso mnogo posekali. Ker je posekal kos gozda Temena eden izmed morilcev Cesarja, Turullins, l. 30. ali 31. pred Kr. r., da popravi z lesom svoje ladje se je zato bridko maščeval cesar Oktavijan. Mnogo je trepeto zmerno blagostanje otoka v devetnajstem stoletju, ko so se bogati oranžni in limonovi

Loterijske številke

Izrečane dne 4. avgusta 1923.

VENEZIA	45	29	55	22	23
TORINO	85	47	68	38	50
ROMA	47	20	49	89	81
PALERMO	25	63	19	23	45
NAPOLI	82	9	12	76	63
MILANO	1	86	26	60	18
FIRENZE	56	47	66	32	21
BARI	32	50	37	86	16

TISKARNA "EDINOST"

Izvršuje vsa tiskarska dela v najmodernejšem sist. Razpolaga z najmodernejšimi tiskami, Linotype, secretotype ter rotacijskim strojem.

Naredila se izvršujejo točno in po zmernih cenah.

TRST, ULICA S. FRANCESCO D'ASSISI ŠT. 20, PRITLICE.

nasadi pokončavali, samo da se je nasadil tobak, kar se je po izkazalo kot zgrešena spekulacija.

Odhodi in prihodi vlakov

Trst - Tržič - Portogruaro - Benetke

(Južni kolodvor)

Odhodi: 0.30 (m), 5.— (o), 6.05 (b), 8.25 (l), 8.35 (o), 10.20 (b), 15.— (b), 15.10 (o), 17.— (b), 18.20 (b), 18.30 (o), 20.15 (b), 21.50 (b).

Prihodi: 5.— (o), 7.42 (o), 10.55 (o), 9.55 (b), 11.25 (l), 12.20 (b), 14.15 (b), 17.25 (o), 18.08 (b), 19.44 (l), 21.45 (b), 0.40 (b).

Trst-Buje-Poreč

(Državni kolodvor)

Odhodi: 5.— (o), 9.45 (m), 13.55 (m), 18.25 (m).

Prihodi: 7.50 (m), 12.— (o), 18.20 (m), 21.16 (m).

Trst-Herpelje-Pula

(Državni kolodvor)

Odhodi: 5.35 (o), 8.15 (b*), 12.10 (m), 12.45 (b*), 15.30 (b*), 19.— (o).

Prihodi: 7.40 (m), 9.42 (o), 14.10 (b*), 16.36 (b*), 19.30 (b*), 21.08 (o).

*) Voz samo od 1. 7. do 30. 9. ** Voz samo od 15. 5. do 30. 6. in od 1. 10. dalje.

Trst - Divača - Št. Peter - Postojna

(Južni kolodvor)

Odhodi: 1.— (b), 5.10 (o), 7.30 (b), 9.05 (o), 12.— (o), 14.40 (b), 18.— (o), 19.05 (b), 20.05 (l), 20.30 (b).

Prihodi: 4.— (b), 7.05 (o), 8.05 (l), 9.05 (b), 9.41 (b), 11.45 (o), 13.15 (b), 16.35 (o), 19.10 (o), 21.30 (b), 22.25 (o).

Trst-Gorica-Podbrdo

(Državni kolodvor)

Odhodi: 5.50 (b), 6.50 (o), 12.05 (o), 17.50 (b), 18.30 (o).

Prihodi: 7.16 (o), 11.33 (b), 15.25 (o), 20.55 (o), 22.20 (b).

Trst-Gorica-Krmin-Videm

(Južni kolodvor)

Odhodi: 5.30 (o), 6.45 (b), 7.50 (o), 12.30 (o), 14.— (o), 15.50 (b), 17.15 (b), 19.15 (o).

Prihodi: 7.42 (o), 9.20 (b), 12.10 (o), 14.55 (b), 17.52 (o), 18.51 (o), 20.25 (b), 23.10 (o).

Št. Peter na Krasu - Reka

Odhodi: 5.25 (m), 8.30 (o), 9.43 (o), 11.47 (b), 17.30 (o), 21.20 (o).

Reka - Št. Peter na Krasu

Odhodi: 5.25 (o), 9.30 (b), 11.55 (m), 15.30 (b), 18.30 (o).

Divača - Herpelje

Odhodi: 5.58 (m), 9.02 (b), 12.20 (m), 16.14 (o), 19.10 (m).

Herpelje - Divača

Odhodi: 7.10 (m), 8.34 (o), 13.32 (o), 15.36 (m), 18.35 (b), 20.07 (o).

Gorica - Prvačina - Ajdovščina

Odhodi: 8.17 (m), 13.25 (o), 19.35 (m).

Ajdovščina - Prvačina - Gorica

Odhodi: 4.10 (m), 11.15 (m), 17.05 (o).

Pomen kratice: o — osebni vlak, b — brzovlak, m — mešani vlak, l — luksusni vlak.

Trgovsko-obrtna zadruga

TELEFON 16-04. V Trstu TELEFON 16-04.

redstvena zadruga z uomejenim jamstvom

Via Milano št. 20, pritličje (vogal XXX oktobra)

Obrestuje hranilne vloge po 4 %

večje vloge, vezane na opredel. po dogovoru. - Trgovcem in obrtnikom odvarja tekoče poslovne račune. - Banka na obrest. plačuje zavezanec.

Izvršuje nakazila pod ugodnimi pogoji za Jugoslavijo in ostale inozemske trge.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v DINARJI ter jih obrestuje najugodnejše. - Daje posojila na menice poročito in zastave vrednostnih papirjev ali dragocenosti. - Kskemprira trgovske cirkule.

Uradne ure od 9. do 12. in pol dopoldne in od 2. in pol do 4. popoldne.

Uradne ure od 9. do 12. in pol dopoldne in od 2. in pol do 4. popoldne.

Uradne ure od 9. do 12. in pol dopoldne in od 2. in pol do 4. popoldne.

Uradne ure od 9. do 12. in pol dopoldne in od 2. in pol do 4. popoldne.

Uradne ure od 9. do 12. in pol dopoldne in od 2. in pol do 4. popoldne.

Uradne ure od 9. do 12. in pol dopoldne in od 2. in pol do 4. popoldne.

Uradne ure od 9. do 12. in pol dopoldne in od 2. in pol do 4. popoldne.

Uradne ure od 9. do 12. in pol dopoldne in od 2. in pol do 4. popoldne.

Uradne ure od 9. do 12. in pol dopoldne in od 2. in pol do 4. popoldne.

Uradne ure od 9. do 12. in pol dopoldne in od 2. in pol do 4. popoldne.

Uradne ure od 9. do 12. in pol dopoldne in od 2. in pol do 4. popoldne.

Uradne ure od 9. do 12. in pol dopoldne in od 2. in pol do 4. popoldne.

Uradne ure od 9. do 12. in pol dopoldne in od 2. in pol do 4. popoldne.

Uradne ure od 9. do 12. in pol dopoldne in od 2. in pol do 4. popoldne.

Uradne ure od 9. do 12. in pol dopoldne in od 2. in pol do 4. popoldne.

Uradne ure od 9.